BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 356 Sâmbătă 30 Decembrie 1939
12 Pagini
P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

IDEIA NOASTRĂ DE PACE

Sărbătorind ziua sfântă a nașterii Mântuitorului în mijlocul oștenilor Săi ce străjuesc la hotarul de apus al țării, M. S. Regele Carol II a vorbit de misiunea armatei noastre în vremurile grele prin care trecem și de ideia păcii.

Misiunea armatei române — a declarat Suveranul — **„nu este de a râvni la ceea ce nu este al nostru, ci este, ca într'un gând de pace, să păzească, hotărîtă, ceea ce este românesc".**

In această direcție, politica României a fost și este limpede și precis definită. Nu avem de revendicat teritorii nimănui, după cum n'avem de cedat niciun petec din pământul strămoșesc, nimănui.

In frontierele sale de astăzi România, întregită după veacuri de lupte și suferințe, este un stat omogen național și în cadrul lor poporul român, pentru totdeauna unit și solidar, își îndeplinește misiunea sa civilizatoare, așa cum îi impun drepturile, datoriile și interesele lui superioare, însuflețit de ideia păcii, dar hotărît să-și apere, oricând și împotriva oricui, ceea ce este al său.

Această politică pacifică a României, are la baza sa, nu numai dorința de a întreține și dezvolta relațiuni pacinice cu toate națiunile și statele, dar și voința puternic afirmată de a apăra drepturile și interesele sale prin toate mijloacele. Ideia de pace, atât de potrivită cu doctrina creștină, nu trebue să se confunde cu pacifismul.

Ea înseamnă liniștea și siguranța, înăuntru și înafară și este strâns legată de progresul și civilizația omenirei; dar nu poate da roade binefăcătoare dacă nu-i sprijinită pe forțele organizate ale națiunilor, capabile s'o susțină și apăra în orice împrejurări și împotriva celor ce ar încerca s'o nesocotească.

In acest sens ideia de pace, este o idee-forță pusă în serviciul apărării naționale și a dreptului și ea trebue să fie adânc înrădăcinată în spiritul tuturor celor ce-și dau seama de valoarea sa ca factor psichologic și moral în politica pacifică a statelor.

In ordinea internă, ideea de pace asociată cu ideia de justiție este condiția esențială a unei înțelepte cârmuiri, căci ea rezumă întreaga artă de guvernământ

M. S. Regele a spus că în această idee, a dorit și dorește să vadă „ideia formării din ce în ce mai puternic în acest popor, a unui singur mănunchi, în care să fie o singură gândire, o singură credință."

Ca și în trecut când poporul român a trecut prin vremuri de grea cumpănă, astăzi el este unit, solidar, însuflețit de aceeaș credință și hotărît să-și apere ce este al său.

DAȚI, dacă vreți să AVEȚI! subscrieți: BONURI PENTRU INZESTRAREA ARMATEI

16.000 CONTRA 300.000

Helsinki, 27 (Rador). —Trupele finlandeze care luptă actualmente la nord de Ladoga sunt în număr de 16.000, pe când Sovietele dispun de aproape 300.000 de ostași în această zonă.

VISCOL IN TOATĂ ȚARA

După câteva zile frumoase, însorite, în cursul zilei de Miercuri, — a treia zi de Crăciun, — soarele n'a mai apărut iar cerul s'a posomorit, acoperindu-se de un strat gros de nori plumburii. Vântul, care începuse să sufle după ora prânzului, prevestea apropierea viscolului.

In adevăr, începând de la ora 7 seara, vântul a devenit mai puternic pentruca mai apoi, la ora 8, însoțit de o ninsoare fină, deasă, măruntă, să se transforme în viscol.

Prin locurile mai puțin adăpostite, n'a lipsit mult ca tabla acoperișului să fie smulsă.

Numeroase antene de radio au fost rupte iar pe alocuri geamurile ferestrelor uitate deschise, sparte iar unele firme suspendate, smulse.

Zăpada, viscolită, a continuat să cadă, nu prea abundentă, așternându-se pe alocuri în straturi mai groase, în vreme-ce, prin alte locuri, străzile și trotuarele au fost măturate de vânt.

DATELE INSTITUTULUI METEOROLOGIC

Iată, — după datele comunicate aseară de „Institutul Meteorologic Central", — situația viscolului pe întreg cuprinsul țării:

In nordul țării, în general, vântul bătea din direcția nord-nord-vest, în vreme ce în partea de sud, bătea din direcția nord-est. Mai puternic s'a remarcat în regiunea: Iași-Cernăuți-Chișinău, în toată Moldova și Basarabia, unde a înregistrat o viteză de 30—35 kilometri pe oră, pe când în Muntenia și restul Ardealului a fost mai slab, având o viteză numai de 15 kilometri pe oră.

Zăpada a căzut în cea mai mare parte a țării: la București, Turnu-Măgurele, Craiova, Turnu-Severin, Râmnicul Vâlcii, Sibiu, Târgul Mureș, Chișinău, Câmpulung (Bucovina), Galați, Ismail, Târgul-Ocna, Cetatea Albă, Bugaz, Predeal, Roșiorii de Vede, etc.

La ora 3 după amiază, la Arad, Brașov, Câmpulung (Bucovina), Tg. Ocna, au căzut precipitațiuni și numai spre seară precipitațiunile s'au transformat în ninsoare. La ora 6 seara, la Turnu Măgurele și Craiova ploua, în vreme ce la Tg. Jiu și Râmnicul Vâlcii ningea.

TEMPERATURA A SCAZUT IN CAPITALA

In Capitală, temperatura a suferit o simțitoare scădere, de oarece, de unde la amiază termometrele marcau câteva grade deasupra lui zero, seara, după ora 10, au coborît la —5—6 grade.

L.

LA TARGOVIȘTE

Târgoviște, 27 Decembrie

Un viscol foarte puternic s'a abătut asupra regiunii noastre, începând de azi dimineață.

Zăpada, care s'a așternut într'un strat gros, împiedică mult circulația.

Trenurile circulă cu întârziere.

CRĂCIUN DE RĂZBOIU

In această iarnă a Crăciunului lui 1939, cinci popoare sunt în război în Europa, două în Extremul Orient. Celelaltę, sub arme, speră în pace și se pregătesc și ele să înfrunte, de va fi nevoie, războiul. Dacă privim harta lumii, trei pătrimi ale universului sunt acoperite de vălul negru al războiului, iar restul omenirii seamănă grâul și fabrică arme și muniții pentru cei ce se bat în aer, pe ape și pe pământ.

Crăciun trist, războaie ciudate!

Pare ciudat ca pe frontul de vest, două armate uriașe să se înfrunte de patru luni în lupte de patrule și în bombardamente locale; ca avioanele adversare să străbată zilnic cerul francez sau german fără să arunce o bombă asupra obiectivelor militare; ca cea mai slabă Putere navală dintre beligeranți să poarte cu inversunare tocmai războiul pe mare contra celei mai mari Puteri maritime a lumii; pare ciudat ca un popor de trei milioane și jumătate de oameni să reziste, victorios, în lacurile și zăpezile nordului, unui vecin atotputernic, care trece drept una din cele mai mari Puteri militare ale universului; pare ciudat ca, în Răsăritul depărtat, China, fără arme, să înfrunte de doi ani și jumătate, fără să părăsească nădejdea biruinței finale, o Japonie, care timp de douăzeci de ani a pregătit cu o grijă de fiecare zi expansiunea ei pe oceanul Pacific și pe continentul asiatic.

Dar poate că în desfășurarea ostilităților de astăzi sunt mai bizare aparențele de cât realitățile. De la 1914 la 1918 n'am obișnuit în uriașa încăerare mondială, să considerăm războiul ca o imensă hecatombă, care în mod fatal trebuia să facă sute de mii și milioane de victime.

In ultima sa cuvântare, prin care a cerut Camerei votul creditelor de război pe cel d'întâiu trimestru viitor, d. Daladier a amintit că în timp ce până în Decembrie 1914, în primele patru luni de lupte Franța avusese 450.000 de morți, la 30 Noembrie 1939, dela începutul ostilităților actuale, ea n'a avut de cât 1136 morți în armata de uscat, 260 de morți în marină și 42 în aviație.

De ce s'ar crede într'adevăr că războiul trebue să aibă întotdeauna o formă determinată, neschimbată, oricare ar fi împrejurările, în care s'ar desfășura?

Istoria ne dă exemple numeroase de tot felul de războaie și de biruințe, dela victoriile lui Pyrrhus până la imperiile cucerite cu prețul a câtorva sute de morți și dela războaie de câteva zile până la războiul de o sută de ani.

Dacă legile strategiei și regulele tacticei au de secole o rigoare științifică în liniile lor mari, împrejurările, în care se desfășoară războiul, potențialul moral al combatanților, cadrul și substratul politic al ostilităților, puterea economică și financiară a beligeranților, pot da războaielor cele mai deosebite înfățișări și pot sustrage rezultatele luptelor prevederilor celor mai iscusiți dintre strategi și celor mai prevăzători dintre bărbații de Stat.

In Finlanda, generalul Decembrie a devenit cel mai bun aliat al mareșalului Mannerheim. El a făcut armatele motorizate inutile și raidurile de aviație fără efect. In plină vară, evoluția războiului de sub cercul polar ar fi fost de sigur deosebită. Mâna de viteji, cari apără neatârnarea și libertatea țării lor, n'ar fi putut folosi terenul și aptitudinile lor individuale în chip atât de norocos, în fața unor năvălitori superiori în număr și în mijloace tehnice. Cine ar putea spune astăzi cât timp se poate prelungi rezistența finlandeză; în ce măsură mișcarea universală de opinie, pe care a trezit-o, se va putea traduce în ajutoare efective; dacă Finlanda va fi slujit ca un bastion pentru celelalte țări nordice sau dacă acestea vor scoate mai curajos ori mai prevăzător să facă din cauza Finlandei și cauza lor; cine ar putea prevesti de pe acum, dacă războiul ruso-finlandez, care părea un episod istoric cu caracter local, nu va avea repercusiuni în alte regiuni îndepărtate și urmări politice nebănuite, care să ducă la o nouă cristalizare politică a situației europene?

La rândul lui, războiul pe frontul de vest e rezultanta unor factori nenumărați, care-l fac să fie ceeace este și care ne împiedecă să prevedem ceeace va fi.

Conceput de Franța ca război defensiv, el a devenit un război defensiv și pentru Germania, prin construirea liniei Siegfried. Fortificațiile au determinismul lor. Imensele armate terestre, odată imobilizate pe un front îngust de 160 de kilometri de puterea betonului și focul armelor automate, ostilitățile se desfășoară pe toate celelalte fronturi: pe mare și în aer; pe frontul nervilor prin propagandă; pe cel politic prin acțiunea diplomatică; pe cel economic și financiar, prin blocadă, prin lupta cu neutrii, prin organizarea colaborărilor interaliate și prin intensificarea aprovizionărilor. Deocamdată se cruță sângele și se risipesc fierul, aurul și vorbele.

Pentru ce s'ar aștepta însă în mod necesar biruința — în acest război de asediu pe fronturi insensibile atacurilor directe — numai dela ciocnirea sângeroasă a unor imense armate? Ceiace interesează în război nu este forma lui, ci scopul de atins, rezultatul final. In războiul total de astăzi, Marile Puteri în luptă, deopotrivă de bine înarmate, dau impresia că așteaptă, în primul rând, deciziunea dela superioritatea rezistenței lor nervoase asupra adversarilor, dela secătuirea puterii lor economice și poate, într'o măsură mai mare decât se bănuește, dela o uriașă superioritate a aviației, care, dacă între timp geniul inventiv al uciderii nu găsește arme noi, pare singura în măsură să ducă — deoparte sau de alta — la învestirea completă a armatelor așediate și să smulgă astfel cerului biruința, pe care nu o poate da pământul. Astfel, pe frontul de vest, războiul se face astăzi încă mai mult în pregătirile din uzine decât în vâltoarea câmpurilor de luptă. Poate numai pentru puțină vreme; poate pentru ani îndelungați. Acest Crăciun de război nu ne îngăduie încă să prevedem când se va putea sărbători din nou Crăciunul păcii.

I. L.

REZISTENȚA ARMATEI FINLANDEZE

SITUAȚIA TRUPELOR SOVIETICE

de R. SEIȘANU

Cu toate luptele ce au continuat și în zilele de Crăciun, situația pe ansamblul frontului finlandez-sovietic, a rămas aproape neschimbată. Trupele finlandeze continuă să opună o rezistență înversunată în diferite sectoare — fie fortificate, fie lipsite de întăriri speciale defensive, iar trupele sovietice în acțiunea lor ofensivă n'au înregistrat până acum nici un succes.

După comunicatul comandamentului armatei finlandeze din seara de 26 c., forțe superioare sovietice — de uscat și aeriene — au atacat în istmul Careliei, în direcțiile Hai, Termaa, Sakkola, Kejia, lacul Suvanto și Volosala. Toate atacurile au fost respinse cu pierderi grele. Atacul principal s'a dat în sectorul lacului Suvanto. După o puternică bombardare a pozițiilor ocupate de finlandezi, trupele de infanterie sovietice au răzbit pe lacul înghețat Suvanto și au încercat să-l treacă; dar ele au fost oprite și decimate de focurile infanteriei și artileriei finlandeze. Celelalte atacuri sovietice au fost deasemenea respinse cu pierderi grele în oameni și în material.

In golful finlandic și în sectorul lacului Ladoga (frontul oriental), aviația roșie a bombardat bateriile de coastă și portul Koivisto. Orașul Viipuri (Viborg) — evacuat de majoritatea populației — a suferit și el un violent bombardament executat de o escadrilă de avioane roșii. In aceste acțiuni au fost doborîte de artileria antiaeriană finlandeză 23 de avioane de bombardament. Cu toată superioritatea covârșitoare a aviației sovietice, până acum ea n'a reușit să domine „cerul finlandez", iar numărul aparatelor sovietice doborîte dela începutul ostilităților până azi, se explică și prin existența unei bune apărări antiaeriene finlandeze,—mai cu osebire în regiunea golfului finlandez, în istmul Careliei și în sectorul de nord și vest al lacului Ladoga.

Comandamentul armatei de operațiuni sovietice pare a fi surprins și dezorientat de rezistența ce o opune mica armată finlandeză. Nu se poate însă presupune o lipsă de informații din partea sa, în ce privește efectivele pe picior de război ale Finlandei, organizarea apărării coastelor, a istmului Careliei și a zonei septentrionale Petsamo, ca și asupra particularităților ce le prezintă, din punctul de vedere operativ, teritoriul acestei țări.

Notăm că armata sovietică a fost reorganizată, întărită și „purificată" de elementele considerate periculoase sau suspecte, în ultimii doi ani.

Iată ce reese din raportul citit de mareșalul Voroșilov, comisarul poporului al apărării, în ziua de 13 Martie 1939, în fața membrilor congresului al XVIII-lea al partidului comunist:

„Dacă se presupune egal cu 100 efectivul armatei roșii în perioada congresului al XVII-lea, acest efectiv se cifrează în 1939, la data congresului actual al XVIII-lea, la 202, — fie o sporire de 103 la sută. Cu alte cuvinte, armata în ansamblul său, are un efectiv mai mult decât dublat".

Creșterea efectivelor a fost mai accentuată la unitățile de infanterie.

Divizia de infanterie sovietică pe picior de război a trecut de la 13.000 la 18.000 oameni. Corpul de infanterie tip al armatei roșii, cu un efectiv de 60.000 de luptători, dispune de artileria sa, de tancuri, mitraliere, grenade, aruncătoare de mine, de servicii auxiliare și transporturi automobile.

In ce privește puterea focului acestui corp de infanterie-tip, după cifrele date de mareșalul Voroșilov, este superioară aceleia a unui corp de armată francez sau german.

Greutatea proectilelor trase pe minut de artileria unui corp de infanterie sovietic este de 66.605 kg. contra a 51.462 kg. pentru corpul de armată francez și 48.769 kg. pentru corpul de armată german!

Formațiunile de auto-mitraliere și de tancuri au fost reorganizate în acord cu misiunea lor tactică și de luptă. Parcul de tancuri a sporit cu 191 la sută, iar al auto-mitralierelor de șapte ori și jumătate.

Noi tipuri de tancuri au fost adoptate. O atenție specială s'a dat artileriei ușoare, mijlocii și grele, antiaeriene

(Continuare în pag. 2-a)

UN TANC PETROLIFER IN FLĂCĂRI

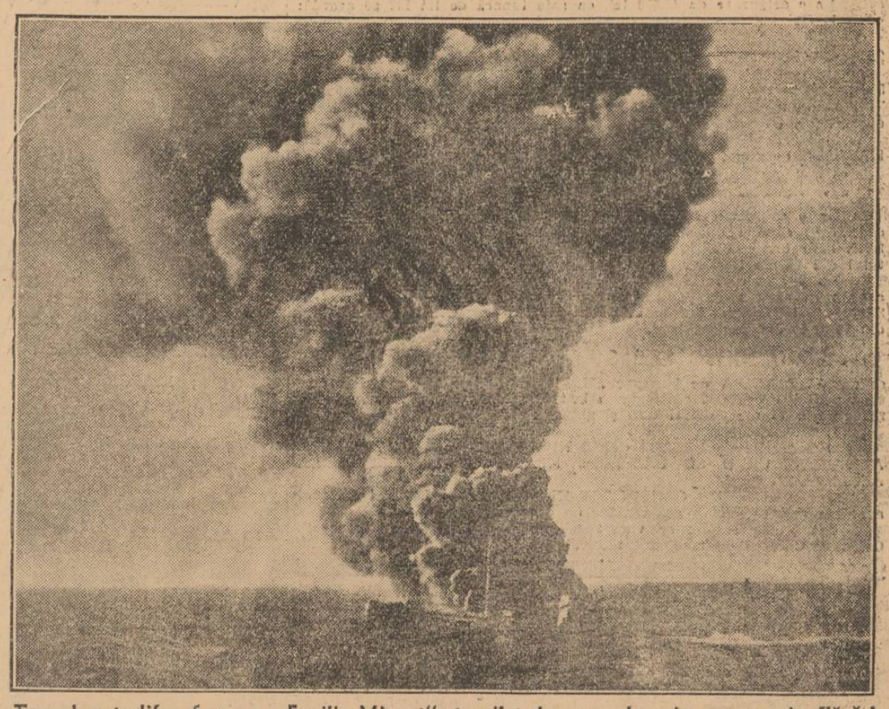

Tancul petrolifer francez „Emilie Mignet", torpilat de un submarin german, în flăcări

CRĂCIUNUL PE LINIA FORTIFICAȚIILOR DE VEST

Un drum între rețelele de sârmă ghimpată. — O vizită la cazematele de oțel și beton. — O minune într'un sat românesc din „țara nimănui"

Oradea, 26 Decembrie

După plecarea M. S. Regelui Carol II spre Cluj, am obținut îngăduința d-lui ministru general I. Ilcuș de a vizita linia fortificațiilor din imediata apropiere a orașului Oradea. Cu autorizația în buzunar și mulțumită bunăvoinței d-lor generali Vîrtejeanu și Stoenescu am putut de îndată avea la dispoziție automobilele necesare, și însoțiți de doi distinși ofițeri din unitățile de fortificații, d-nii maiori Boșman Nicolae și Onescu Gheorghe, am pornit către frontieră. O după amiază vânătă, cu vânt șfichiuitor, cu zări nelămurite și cu tristeți de iarnă secetoasă. Mașinile aleargă cu o viteză înfricoșetoare. Drumul e asfaltat și bun. Crăciunul a adunat lumea prin case. Rar, ici și colo câte un om care privește nedumerit la goana bolizilor noștri.

Putem goni în voe, deci.

Suntem într'o regiune pe de-a-întregul românească. Dealtfel Bihorul, afară de cele două orașe: Oradea și Salonta și de vreo câteva cătune maghiarizate, e locuit numai de români. Chiar Oradea, acest straniu nucleu eterogen într'o masă valahă, a fost la începutul așezării sale un orășel românesc.

O statistică a negustorilor orădeni dela 1848 — statistică oficială ungurească extrasă după tablourile de impunere, — arată că nu mai departe decât acum 91 de ani, mai mult de cincizeci la sută din comercianții orașului erau români. Iar în arhiva spitalului local s'a găsit de curând un document care nu mai lasă nicio îndoială asupra acestui adevăr. Este vorba de o listă de subscripție lansată de stăpânirea vremelnicei cotropiri pentru ridicarea unui lazaret. Ei bine, peste șaptezeci la sută din subscriitorii orășeni semnați pe această listă au nume din cele mai românești. Nimic, nicio asertiune mincinoasă, oricât de ingenios ar fi ticluită, ea nu poate dărâma acest adevăr al cifrelor.

După 1860 însă politica de desnaționalizare maghiară (colonizarea orașelor cu evrei și unguri și prigoana contra elementului autohton) a împuținat până la nimicire procentul de români. Creditul, preotul și învățătorul mongol, — iată cei trei factori de „asimilare" sălbatică ai vechi politici ungare.

Satele prin care trecem nu au nimic comun cu arhitectura și cu peisagiul maghiar. Deșt la marginea Pustei, țăranul nostru și-a păstrat portul sobru al Bihorului în dimie seină, iar casele se rânduesc luminoase și primitoare ca acelea din satele Maramureșului ori de pe întinsul Țării Hațegului. E tipul locuințelor dacice cu pereți scunzi și căciuli înalte pe căpriori de lemn, cum le vor fi știut istoricii Florus, Vopiscus, Straban și Eutropius și chiar Herodot, care se ocupă de prezența legiunilor romane prin părțile acestea de țară.

Intre rețele

Automobilele își încetinesc mersul. O bucată de drum o străbatem în zig-zag. Șoseaua e barată de țepi groase de fier care abia lasă să se strecoare silueta unei mașini ori a unei trăsuri obișnuite.

— Sunt obstacolele antitanc, ne lămurește unul dintre ofițerii care ne însoțesc.

Am mai văzut o lucrare asemănătoare la granița germano-slovacă lângă Bratislava și pot să-mi dau seama că a noastră e mai bine reușită ca aceea. Acolo obstacolele erau îngropate direct în pământ. Aici sunt fixate în beton. Deoparte și de alta a șoselei încep să se întindă rețelele de sârmă ghimpată. Împletite ca un păienjeniș, în rânduri dese cât vezi cu ochii, par ape de argint șerpuind geometric în bătaia unui soare palid care agonizează dincolo de solstiții. Prinsă pe araci de fier — sădiți adânc în beton și acestia — rețeaua ghimpată încinge granița pe o distanță de sute de chilometri — și în mai multe valuri — întocmai ca pe Rin, în linia Maginot ori în fața fortificațiilor germane. Un fior de mândrie ne străbate inimile. Perspectiva aceasta evocă hectarele de rețele din filmul german „Siegfried" și ne dă sentimentul unei certitudini orgolioase.

— Sunt sute și sute de mii de metri de sârmă, consumați în barajul acesta, răspunde d. maior Onescu uimirii și exclamațiilor noastre.

Coborâm din mașini și ne apropiem de rețele. Vântul se spintecă în ghimpii lor de fier și scoate un sunet strident și continuu ca din mii de arcușuri de greer.

In svonul acesta metalic zbârnâe toate corzile sufletului românesc.

Gerul a brumat cu chiciură aracii de fier care susțin sârmele și așa cum îi privim dintr'o parte, le dă o înfățișare stranie de chei de celuloid înșirate pe portativele unor arpegii fantastice.

Mai încolo începe zona „șicanelor" — rețelele joase care forțează pe inamic să stea în picioare: țintă plină în focul armelor automate din cuiburile blindate.

La dreapta și la stânga, în fața rețelelor, un șanț adânc cu maluri drepte, mai adânc ca albia Dâmboviței.

— Șanțul antitanc. Cât ține granița, ne lămurește d. maior Boșman, șanțul acesta e o a doua Tisă care se umple cu apă și face imposibilă trecerea carelor de asalt.

O operă uriașă. Săpăturile s'au făcut cu mașini speciale (catarpilare), un fel de maca-

(Continuare în pag. 2-a)

Locuitorii din Tervola (Finlanda) se refugiază, în sănii trase de reni, în alte localități unde sunt în mai mare siguranță